

Forfatter: Udrag fra Sphinxen

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 69.

Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366656704.pdf> (tilgået 18. maj 2021)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

«Din Dronning, hvis du har Mod» - svarede den Skjønne, og der foer som et glødende Straalevæld fra hendes sorte funklende Øine, og tændte en Attraa i Arnolds Hjerter, som han aldrig før havde virkelig følt, men kun leget med i sine Drømme. Det gik ham som Machbeth paa den sælsomme Hede, da de rædsomme Søstre hilste 70 ham som Konge, og han gjenkjendte ikke den skjønne Cordulas Aand i dette fortærende Blik, som syntes at hæve ham til en svimmel Høide, der tillige bragte ham til at grue for sig selv. Men det var dog Cordulas Aasyn, det var hendes liflige Stemme, og i den prægtige Dronningdragt, med de glødende Kinder, og det elskovsfunklende Liv i hvert Blik, syntes hun ham endnu langt uimodstaaeligere henrivende, end tilforn. Det var som hun lovede ham en langt virkeligere og haandgribeligere Lyksalighed nu, end med det ellers blege gaadefulde Aasyn, der altid havde sat ham i en underlig ahnelsesfuld Stemning, og bragt ham til at betragte sig selv som en Gaade, sit Liv som en Drøm, og sin Elskede som et overjordisk Væsen og en ubegribelig Sphinx. »Ja skjønne Cordula - raabte han - bliv min Dronning, og jeg har Mod til hvad det skal være - det koste hvad det vil, det koste Liv, det koste Blod -«